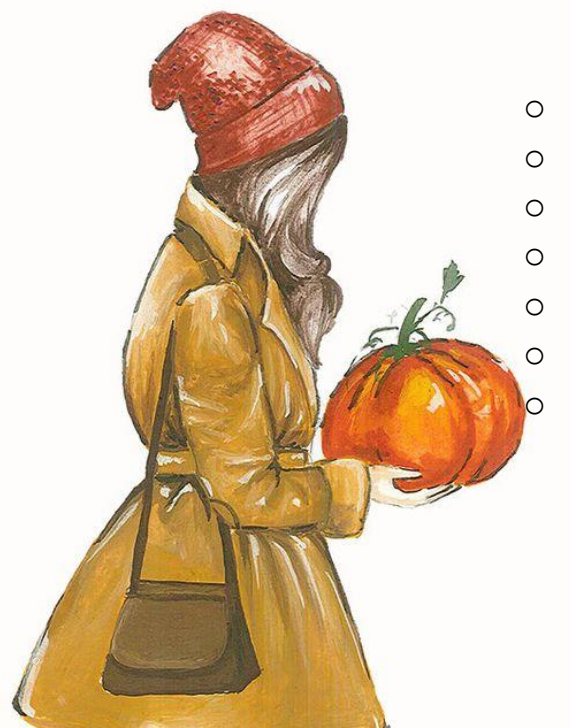

SOŠ POĽNOHOSPODÁRSTVA A SLUŽIEB NA VIDIEKU

AVIS 1

„Priateľom je ten, kto o vás vie všetko
a má vás stále rovnako rád.“

○ Vyspovedali sme novú pani učiteľku	4,5
○ Interview (... s nami o vás...)	6,7
○ Moje Hoby	8,9
○ Privítali sme	10
○ Historické okienko	11
○ Cestovanie	12,13
○ Z ríše zvierat	14,15

○ Literárne okienko	16,17
○ Zdravie	18,19
○ Záhradníctvo	20,21
○ Movie	22
○ Music	23
○ Šikovné ruky	24,25
○ Zúčastnili sme sa	26-33
○ Naša návšteva	34,35

MILÍ AVISÁCI !!!

Tak a je to tu opäť! Nieкто si povie: „Konečne!“, iný iba pokrčí ramenami a podaktorí sú zas plní očakávaní. Každopádne je to drina. Žiacka aj pedagogická zároveň. Spolupráca je nevyhnutná, pretože je to veľmi náročná, nápaditá, tvorivá a zábavná cesta ako niečo urobiť a dosiahnuť. Urobiť niečo pre vás! Ukázať vám, o čom to je! O čom to vlastne hovorím?! No predsa o našom školskom časopise! ☺

Či už ste učitelia alebo žiaci, určite ste všetci zvedaví, čo nás čaká v tomto školskom roku. A práve preto by ste mali sledovať náš časopis AVIS, ktorý vám poskytne množstvo nových informácií, zábavy, hier ale aj odborné vedomosti či príbehy našich žiakov. Tak nás neváhajte sledovať, pretože AVIS je tu pre vás každý mesiac s niečím iným, novým a výnimočným.

PS: 1. Chcete aj vy prispieť k tvorbe nášho časopisu? Radi píšete, vymýšľate nové nápady a tvoríte? Neváhajte a pridajte sa do nášho tímu. Každý nový člen je vítaný. ☺

2. Tak nech sa nám v tom novom školskom roku 2018/2019, ktorý otvoril náš pán riaditeľ Ing. Ľubomír Schvarc, všetkým darí ... ☺

Lenka, 4. L

Vyspovedali sme novú pani učiteľku

Každý školský rok stretávame na chodbe nové pani učiteľky a nových pánov učiteľov a nebolo tomu inak ani teraz. Tento školský rok sme privítali na našej škole hneď tri pani učiteľky a jednu z nich sme vyspovedali.

Dovoľte, aby sme vám predstavili pani učiteľku anglického jazyka: *Mgr. Katarínu Štalmachovú*.

1. Ako dlho sa učíte po anglicky?

Od strednej školy.

2. Kde ste študovali anglický jazyk?

Na Univerzite Komenského v Bratislave a v Anglicku.

3. Prečo ste sa stali učiteľkou práve anglického jazyka?

Pretože sa mi angličtina vždy páčila a je to komunikačný jazyk č. 1 na celom svete.

4. Chceli by ste žiť v krajine, kde sa plynulo hovorí anglickým jazykom?

Žila som dva roky vo Veľkej Británii a bola to moja najlepšia životná skúsenosť.

5. Mali ste problém niekedy sa dorozumieť po anglicky v cudzej krajine?

Keď som prišla do Veľkej Británie po strednej škole, chvíľu mi trvalo zvyknúť si na rýchle tempo reči a na prízvuk. Ináč som sa všade dohovorela bez problémov.

6. Aké máte skúsenosti v oblasti cudzích jazykov?

Anglický jazyk je mojou srdcovou záležitosťou a viem sa dohovoriť aj po taliansky.

7. Používali ste anglický jazyk v minulých zamestnaniach?

Celý môj život sa točí okolo angličtiny.

8. Čo je podľa vás najdôležitejšie v anglickom jazyku?

Vedieť sa dorozumieť a nebáť sa rozprávať, aj keď s chybami.

9. Myslíte si, že cudzí jazyk je dôležitý?

V dnešnej dobe je to nevyhnutnosť, či už kvôli cestovaniu, štúdiu, práci alebo aj voľno-časovým aktivitám, pretože sa s cudzími slovami stretávame v každodennom živote.

10. Čo rada robíte vo voľnom čase?

Najviac času trávim so svojou dcérou – radi spolu chodíme do prírody, hráme sa, plávame, bicyklujeme. Obidve milujeme slnko, more a Taliansko. Ja rada cestujem, čítam knihy a som milovníčkou dobrej kávy.

11. Rýchla odpoveď:

- **oblíbené jedlo:** morské plody
- **nápoj:** radler
- **ročné obdobie:** leto
- **miesto:** Oxford
- **krajina:** Taliansko
- **farba:** ružová, biela
- **film:** Bridget Jones
- **kniha:** Boris Filan *Tam-tam*
- **interpret/ skupina:** Michael Bublé, Elán

Motto: *Nikdy nehovor nikdy, pokiaľ to neskúsiš.*

Za rozhovor ďakuje Dominika a Terka, 4.T

Interview (... s nami o vás...)

Hudobný Blogger Lukey LB

1. Kto vlastne si?

V prvom rade som chalan, ktorý si snaží plniť svoje sny.

Volám sa Lukey (Lukáš Janiga) a som blogger, ktorý píše články, recenzie na vlastnom blogu.

2. Tvoje zameranie na blogu?

Môj blog je zameraný v oblasť hudby. Týka sa celkovej tvorby jednotlivých interpretov. Nie som žiadny odborník na hudbu, ani na písanie, dokonca ani na fotenie. Som osoba, ktorá vníma hudbu ako život. Preto sa vždy snažím vybrať fotografie a napísať článok tak, aby to čitateľov zaujalo a hlavne, aby tam bol môj vlastný a nefalšovaný názor.

3. Ako si sa dostal ku zbierke CD, LP?

Inšpiroval som sa aj mojím otcom, ktorý v mojom veku taktiež zbieral CD. A kúpil som si jeden album a akosi to potom prišlo samo.

4. Prvý kúpený album? Album, ktorý odštartoval zbierku?

Doteraz si pamätám ten moment, keď som si album kupoval. Bol to **Believe od Justina Biebera**.

5. Prečo si kupuješ albumy, keď si ich môžeš stiahnuť na nete zadarmo?

Podľa mňa to nemá správne čaro. Myslím si, že je to iné, keď si môžem ten album ohmatať, pustiť si ho. Ďalšia vec je taká, že je to moje hobby. Zbieram ich a posledná vec, podporujem tak interpretov, keď si kupujem ich album.

6. Koľko rokov už zbieraš CD, LP?

Tak intenzívne 4, 5 rokov.

7. Koľko peňazí minieš ročne za CD, LP?

Toto je dobrá otázka. Veľa. Vieš, je to závislosť, plus potrebujem aj na blog niečo zrecenzovať. Je to môj koníček, hobby a zábava.

8. Koľko CD, platní doma vlastníš?

Noooo, myslím si, že ich je stále málo, pretože často mám nutkanie dokupovať a dokupovať albumy. Pripadá mi to už na hranici závislosti a psychiatrickej liečebne. Presný počet CD je **106** a áno, plánujem ďalšie albumy. A čo sa týka platní, tam dosť zaostávam, pretože si myslím, že ich mám málo, presný počet platní je **60**.

9. Obľúbený interpret, interpretka? Tvoj hudobný vzor?

Tak tu to mám dosť ťažké, určite jeden nebude. Z interpretov sú to **Justin Bieber, Shawn Mendes, Kygo**. No a z interpretiek sú: **Lady Gaga, Kylie Minogue, Sia**. Vybral som po 3, no je ich omnoho viac. Mám dva hudobné vzory: **Justin Bieber, Lady Gaga**.

10. Vieš si predstaviť deň bez hudby?

Absolútne nie! Jedlo a hudba je môj život.

11. Ako testuješ albumy na recenziu?

Mojim pravidlom je, že vždy to musím robiť pri nejakej činnosti, kde nemôžem prepínať pesničky, aby som si ich všetky vypočul, tak isto si musím minimálne 3-krát vypočuť celý album. Zvyčajne počúvam tieto albumy pri cvičení, upratovaní, cestou do školy a popritom si zapisujem body.

12. Plánuješ niekedy vydať svoj album, svoju tvorbu?

Je to mojím veľkým snom, no bohužiaľ, nie je to také jednoduché. Ale ak bude možnosť a príležitosť, tak určite.

13. Aký je tvoj cieľ, rešpektívne kde sa chceš dostať s týmto blogom?

Nad takou myšlienkou som sa ani nepozastavil, no dúfam, že čo najďalej, ako sa len dá a jednoznačne aj najdlhšie, do kým ma to bude baviť a budem mať čitateľov.

14. Kde môžeme všetky tvoje články, fotky najst'?

Na mojom blogu Lukeylb.blogspot.com, taktiež na Instagrame pod menom [lukey_lb](https://www.instagram.com/lukey_lb), kde sa snažím pravidelnejšie pridávať fotky. A tí, ktorí nemajú Instagram, tak existuje Facebook stránka [Lukeylb](https://www.facebook.com/Lukeylb).

Za rozhovor ďakuje Andrea U.

Moje hobby

Moje hobby je jazdectvo a venujem sa mu 5 rokov. Už od mala to bol môj sen. Vždy som chcela chodiť niekam ku koňom, no v tej dobe to nebolo až tak rozvinuté ako teraz. Moja nádej ale aj tak nevyhasla.

Keď som mala 11, začala som chodiť do jednej stajne pri Žiline. Mojou náplňou práce tam bola robota okolo koní a za odmenu vozenie. Vtedy ma to bavilo, pretože to bola moja prvá príležitosť mať niečo spoločné s koňmi. Onedlho mi kamarátka navrhla super ponuku. Začala som navštevovať ďalšiu stajňu blízko mojej dediny. Náplň práce bola už lepšia. Naučila som sa

tam nejaké základy. A tie 3 roky tam, mi dali mnoho skúseností. Až na jeden zlom, kedy mi zdravie už nedovolilo pokračovať v robote okolo koní. Tak som začala hľadať koňa do prenájmu. Nevedela som, čo mi to prinesie. Akurát vtedy som jedného našla. Bolo to najlepšie rozhodnutie v mojom živote.

Vďaka tomu som teraz tam, kde som po dvoch rokoch pravidelných tréningov. Po roku som sa začala zaujímať o parkúr. Už na prvom tréningu som zistila,

že to je to, čo chcem robiť. Prvé preteky, nové skúsenosti. Prvé ocenenia. Pre mňa obrovská motivácia pokračovať ďalej. Pred týmto letom si moja kobyľka spravila zranenie a zistila som, že už ďalej nemôžeme pokračovať v jazdení. Osud mi však na leto prihral ďalšieho koňa. Ten ma posunul o dosť vyššie.

Ďalšie preteky, ďalšie stužky, motivácia. No tento rok mi neprial a aj tento koník sa zranil.

Momentálne mám ďalšieho koňa. Nikdy predtým by som nepovedala, že sa za 2 roky dokážem takto vypracovať.

Samozrejme, tento šport je skôr šport o peniazoch. A bez toho by som tiež nebola tam, kde som. Mesačne nás to vychádza dosť peňazí, ale za to ďakujem svojim rodičom. Moje ciele sú dosť vysoké. Verím, že s tréňovaním sa budem stále posúvať ďalej a ďalej.

Katarína Froľová, 2.L

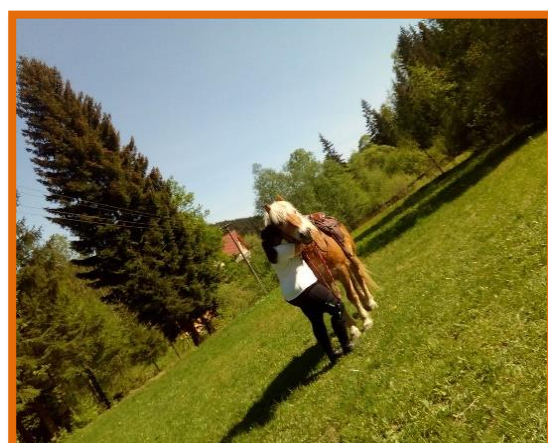
Privítali sme ... ☺

Volám sa Mária Anna Murčová. Mám 16 rokov a chodím do 1.MZ triedy. Moja pani učiteľka angličtiny, ma poprosila, aby som napísala krátky článok o športe, ktorému sa venujem.

Takže môj najobľúbenejší šport je jazdenie na koni. Jazdeniu na koni sa venujem už trinásť rokov. Začala som sa učiť jazdiť už v mojich troch rokoch. K tomuto športu ma priviedli moji rodičia, ktorí sa tomu sami ešte aj teraz venujú. Za tento skvelý šport som im veľmi vďačná. S koňmi som vyrastala od môjho narodenia. Rodičia ma viedli krok za krokom ako sa správne naučiť jazdiť, ale aj ako správne pristupovať k takému krásnemu a veľmi ušľachtilému zvieraťu. Okrem mojich rodičov, ktorí ma trénovali, ma trénovala aj moja skvelá trénerka Zuzana Marčinová.

Teraz sa venujem mnohým druhom jazdenia na koni. Ako je aj jazdenie vo westernovom štýle, ktoré sa ešte rozdeľuje na určité disciplíny, ktoré sú napr. Barellracing, Polebending, Reining, Cutting a mnoho ďalších. Ovládam taktiež anglický štýl jazdenia, v ktorom ovládam disciplíny, ako je napríklad parkúr, všestrannosť, trocha aj drezúru, endurance a aj ako najlepší štýl jazdenia, kde plne dôverujem svojmu koňovi, jazdím aj bez sedla. Teda bez uzdy, bez sedla. Je to nenastrojený kôň, na ktorom môžem používať maximálne tak hrivu na pridržanie sa. Jazdenie na koni je pre mňa relax, pri ktorom prečistím svoju dušu, cítim sa slobodná a voľná, a hlavne môžem byť taká aká som. Moji rodičia vlastnia Ranč Korňa, kde máme dvanásť koní.

Momentálne kvôli prerábaniu stajne máme na jazdenie u nás teraz len päť koní. Ostatné sú v prenájme na dobu dvoch rokov. Medzi tými, ktoré tu máme je aj môj milovaný kôň, môj najobľúbenejší koník. Je to plemenný papierový Hafling a má dvadsať rokov. Na svoj vek je veľmi čiperný. Volá sa Stasos Bandy. Tohto koníka vlastním už desať rokov.

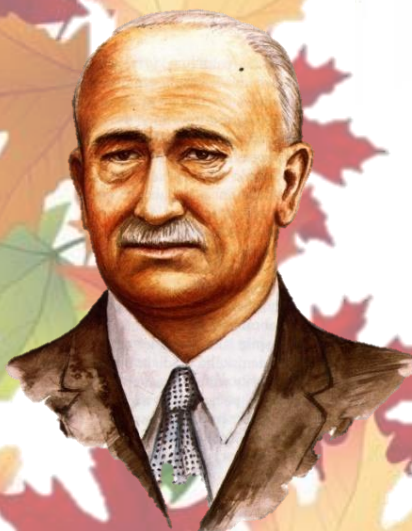
Vznik Československej republiky a Martinská deklarácia

Tento rok si pripomínáme viacero výročí, medzi ktorými je aj 100. výročie ukončenia prvej svetovej vojny ako aj 100. výročie vzniku ČSR. Prvá svetová vojna, pred rokom 1939 známa ako veľká vojna trvala od roku 1914 do roku 1918. Pod práporom rakúsko-uhorskej armády muselo z územia dnešného Slovenska narukovať okolo 400 000 mužov, približne 70 000 z nich sa už domov nevrátilo. Slovenská politika sa v tom čase utiahla do ústrania. Z toho dôvodu bol veľmi dôležitý najmä zahraničný odboj. Na organizácii zahraničného odboja mali veľkú zásluhu najmä Milan Rastislav Štefánik, Edvard Beneš a T.G. Masaryk. Prvá svetová vojna zasiahla náš región hlavne tým, že v blízkosti Žiliny bol zriadený zajatecký tábor, ktorý sa nachádzal v priestore dnešných kasární na Rajeckej ceste. Koniec vojny znamenal aj koniec Rakúska-Uhorska. Deň po kapitulácii Rakúska-Uhorska, 28. októbra 1918, bol schválený zákon o utvorení Československej republiky. O dva dni neskôr bola v Martine prijatá Deklarácia slovenského národa, známa ako Martinská deklarácia. V nej sa Slovensko definitívne prihlásilo k československému štátu.

Prezidentom novovzniknutej ČSR sa stal T. G. Masaryk, ministrom zahraničných vecí Dr. Edvard Beneš a ministrom vojny Milan Rastislav Štefánik, ktorý bohužiaľ tento post dlho nezastával, pretože 4. mája 1919 tragicky zahynul pri páde lietadla neďaleko Ivanka pri Dunaji.

Málokto vie, že krátko po vzniku ČSR sa Žilina stala akoby hlavným mestom Slovenska, pretože tu sídlilo Ministerstvo s plnou mocou pre správu Slovenska na čele s Dr. Vavrom Šrobárom a to od decembra 1918 do februára 1919.

Janka B.

Cestovanie

Ako tráviť čas, keď „spadne“ internet ?

Mnoho mladých ľudí si bez internetu nevie predstaviť čo i len pár hodín. Avšak budme k sebe úprimní. Dnes už sa pripojíme kdekoľvek na spomínaný obľúbený prostriedok zábavy mladých.

Sama dobre viem ako sa dá spojiť príjemné s užitočným. Teda spojiť surfovanie na internete s príjemnou vecou. Čo myslím? Turistika! Mnoho ľudí si už iba pri vyslovení tohto športu utiera stekajúci pot z čela. Rozhodne to nie je ľahké, avšak ani také náročné ako si všetci, ktorí to nevyskúšali myslia. Turistika je za posledné 3 roky veľkým trendom a čoraz viac ľudí začína chodiť do prírody. Je pravda, že do prírody sa chodí oddychovať, získavať mnoho nových zážitkov a vidieť viac zelene, ktoré príroda poskytuje v porovnaní s betónom obklopujúci nás v mestách. A ako sa teda spája „to“ príjemné s užitočným ?

Žilina a okolie sa môže pochváliť svojou výbornou lokalitou a to konkrétne v objatí Národného parku Malá Fatra. Tento Národný park poskytuje práve to spojenie príjemného s užitočným. V jednom z najkrajších národných parkov Slovenska sa nachádza množstvo nenáročných turistických trás dokonca si dovoľujem tieto trasy nazvať prechádzkami. Určite si treba zadovážiť trochu pevnejšiu obuv po rozhodnutí, že svoj voľný čas strávite v lone prírody. Turistické trasy takzvané prechádzky sú roztrúsené po Malej Fatre. Obľúbenou prechádzkou nenáročných turistov sú Janošikové diery.

Diery sa rozdeľujú do troch častí: Dolné diery, Nové diery a Horné diery. V skratke povedané sú to tri cestičky nachádzajúce sa pomedzi skaly s miernym stúpaním. Janošikové diery sú najobľúbenejšou alternatívou turistov pre nenáročnú turistiku. Po prejení Dolných alebo Nových diery Vás čaká doslova rozprávková koliba nazývaná Podžiar, ktorá je stará 129 rokov a v nej sa môžete občerstviť. V národnom parku sa nachádzajú tri horské chaty a ani na jednu to nie je tak náročné. Ďalšia nenáročná prechádzka spojená s príjemným obedom a nádherným výhľadom je prechádzka ku chate na Gruni. Nádherný výhľad a doslova objatie prírody sa vám naskytne po štyridsiatich minútach mierneho stúpania. Táto chata je známa svojim nádherným výhľadom na majestátny symbol Malej Fatry. Najesť sa s výhľadom na Veľký Rozsutec vám neponúkne žiadna iná reštaurácia v okolí. Horské chaty sú najväčším lákadlom turistov. Najznámejšia horská chata, na ktorú je aj lanovkové spojenie je chata pod Chlebom. Táto chata nie je len najznámejšia, ale aj najobľúbenejšia. Vo výstupe na túto chatu vám „bráni“ len 905 výškových metrov. Zvládnete to za rekordných 10 minút pomocou lanovej dráhy. Takže na spotené čelá môžete zabudnúť. O pár minút sa dostanete na hlavný hrebeň Malej Fatry a môžete sa kochať nespútanou prírodou.

Na druhom konci hrebeňa sa ukrýva v objatí chata pod Suchym. K tejto chate vedú dve cesty. Ľahšia trasa vedie z obce Nezbedská Lúčka. Cesta je vhodná aj pre cyklistov. Táto chata poskytuje nenahraditeľný pokoj.

Ako som spomínala, horské chaty sú najobľúbenejším miestom návštevy turistov. Preto som sa zamerala na horské chaty, priblížila vám alternatívy ako sa na tieto chaty dostať a samozrejme vás aj trochu prinútiť pozrieť si tieto krásne miesta plné pokoja, energie a krásy.

Stále vám uniká pointa spojenie príjemného s užitočným ? V dnešnej dobe máme pripojenie naozaj všade a každá jedna chata poskytuje bezplatné pripojenie na internet. Takže môžete doslova spojiť surfovanie na Internete s príjemnou prechádzkou. Môžete sa na sociálnych sieťach podeliť s priateľmi o príjemnú prechádzku spojenú s oddychom, získania nových zážitkov a krásy prírody, ktorú

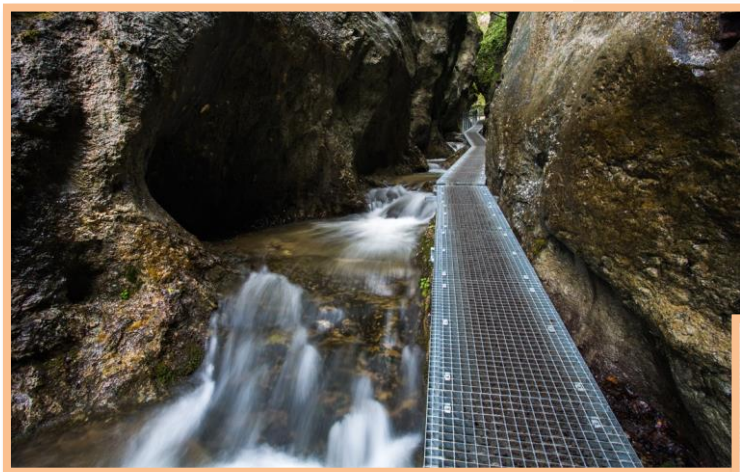
máme v okolí. Takže neseď doma. Zober telefón, nafoť svoju prechádzku a obohať svoj život o trošku zelene, podel' sa s priateľmi a skúste to spolu. Možno taká múdrosť na koniec:

„Všetky knihy zožltnú, ale kniha prírody má každý rok nové, nádherne vydanie.“ -

Hans Christian Andersen

Maja 2.V

Janošíkové diery

Koliby Podžiar

Chata na Gruni

Chata pod Suchým

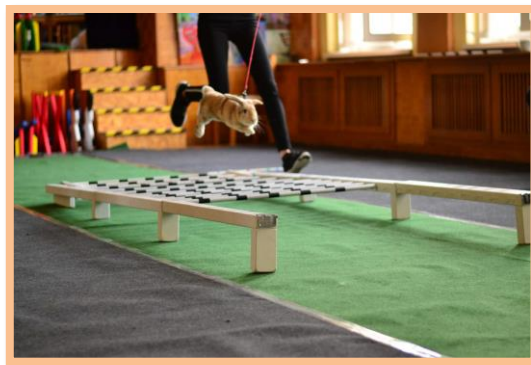

Z ríše zvierat

Králičí hop - nový šport pre deti i dospelých.

Možno si niekedy ani neuvedomíme, ako malá informácia v časopise môže v dobrom ovplyvniť životy mnohých ľudí. Písal sa rok 2006, keď som v časopise Život objavila fotku králika, ktorý skáče cez prekážku. Králik sa volal Sebastián a jeho majiteľka Anna Austerová sa postarala o britský rekord v Králičom hope. Po 9 mesiacoch tréningu, králik Sebastián skočil do výšky až 70 cm. Práve táto jediná fotka ma podnietila, aby som po 8 rokoch od uverejnenia fotky vycestovala na 3. Majstrovstvá Českej republiky v Králičom hope, ktoré sa konali 8.11.2014 v Českej Chotěboři. Tak sa začala písať história Králičieho hopu na Slovensku.

Po návrate z Čiech plná nadšenia, som napísala vydavateľovi časopisu Chovateľ, pánovi Dušanovi Barlíkovi článok o tomto podujatí. Dovtedy sme na Slovensku o tomto športe nič nevedeli. Pán Barlík ochotne podal pomocnú ruku a tak sa cez časopis Chovateľ Slovenskom šírili prvé informácie o Králičom hope od mladých českých chovateľov. V Martine, kde som viedla 3 roky krúžok králičieho hopu Hopkáčik sa podarilo vybaviť cez projekt VUC Žilina. kompletnou súťažnou zostavou CVČ Kamarát. Králičí hop má štyri disciplíny. Rovinná dráha, parkúr, skok vysoký a skok ďaleký. Králik s nasadeným postrojom na 2m vodítku prekonáva prekážky čo najrýchlejšie, usmerňovaný svojím ľudským partnerom. Sú jeden tím. Práve v tej chvíli sa prejaví nerozlučiteľné puto, ktoré od prvých chvíľ vzniká medzi človekom a týmto ušatým športovcom. Prekážky sú postavené v stanovenej vzdialenosti, podľa súťažného poriadku Králičieho hopu. Úspešná športová dvojica musí dráhu prebehnúť bez chýb a do určeného časového limitu. Prekážkové skákanie králikov vzniklo vo Švédsku koncom 70-rovok minulého storočia kedy bol založený prvý klub Kaninhop ako sa tento šport vo Švédsku nazýva. Neskôr sa pridali Nórske, Fínske, Dánske, Nemecké, Švajčiarske, Anglické a USA. V roku 2011 Česká republika zásluhou Ing. Lady Šípovej, ktorá bola nápomocná pri zakladaní Králičieho hopu na Slovensku v roku 2015. V roku 2015 sa v Nitre počas Agrokomplexu konali prvé preteky v Králičom hope. Opakovanie sa preteky konajú v Martine, Bratislave, Zlatých Moravciach, Kmeťove, ...

A tak na Slovensku máme nový šport – Králičí hop. Za tie 4 roky počas ktorých som sa snažila rôznymi formami propagovať (ukážky králičieho hopu pri rôznych príležitostiach- Deň Turčianskeho vidieka Blatnica, Jasenská Dolina, Deň detí v MSD Jahodníky, Hasičský deň, ...). Zorganizovali sme s rodičmi detí 1.Majstrovstvá Slovenska v Nitre 2016. Dievčatá vo veku 12-18 rokov, ktoré sa tomuto športu venujú chodia aj na vedomostné súťaže mladých chovateľov- špeciálne kategória Králičí hop. Zúčastňujú sa aj pretekov v Českej republike kde sa úspešne umiestňujú a získavajú skúsenosti. V ČR sa králičiemu hopu venujú mladí chovatelia a chodia zbierať skúsenosti do Dánska, Švédska, zúčastňujú sa pretekov po celej Európe, kde sa tomuto športu venujú hlavne dospelí. Na Slovensku a v ČR sú to skôr teenageri

organizovaní pod miestnymi ZO zväzov chovateľov. Toho roku v novembri sa budú konať už 3. Majstrovstvá v Králičom hope v Nitre.

Kto by mal záujem venovať sa tomuto športu má možnosť získať informácie cez internetové stránky (www.casopischovatel.sk) a sociálne siete. (Králičie hviezdy - kaninhopforadults, Králičí hop Slovensko). Pre vzájomnú výmenu informácií existuje sociálna skupina na facebooku ktorá spája všetkých hopákov z celého Slovenska.

Mgr. Jana Šupínová

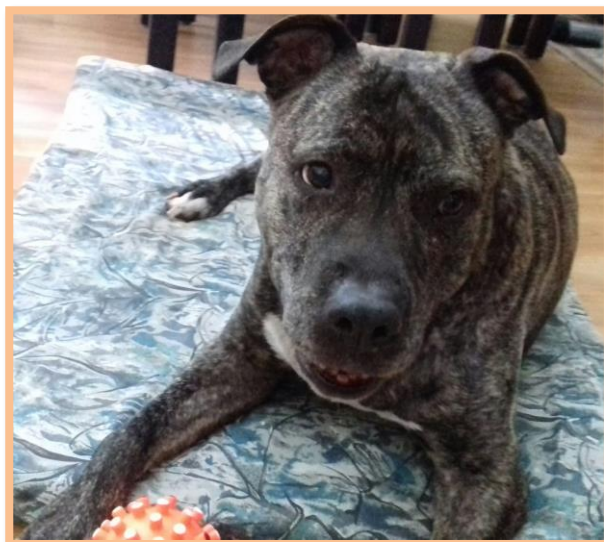

AJ PSY SA DOČKALI ...

V poslednej dobe sa nám zmenili **dve** podstatné veci, ktoré sa týkajú psov. Jedná je tá, že **zvierá** už **prestalo byť vec**, a druhá je **povinné čipovanie** psov. Poďme si ich prejsť postupne po jednom.

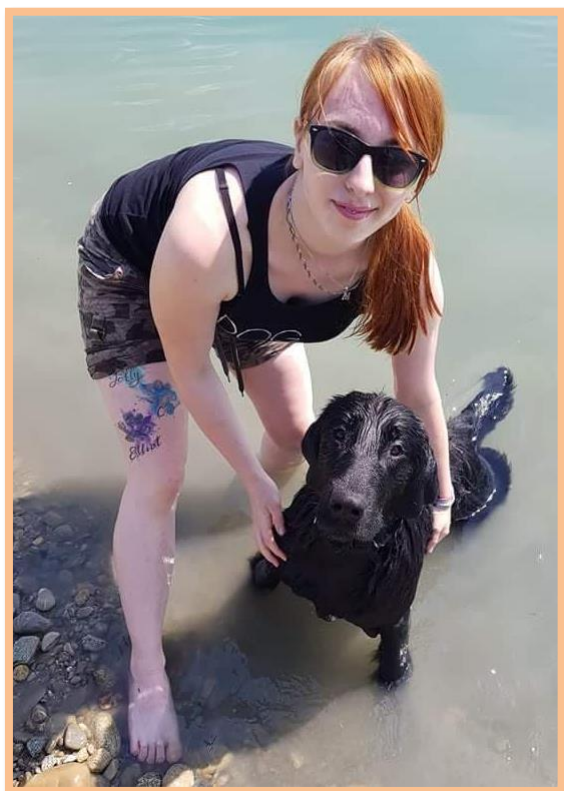
*Arwen (30.6.2005) čakala presne 13 rokov
a 2 mesiace ...*

Zákon prináša veľké zmeny pre psičkárov. Svojich psov musia dať povinne začipovať. Pokiaľ sa tak nestane, veterinár ich domáceho miláčika nemôže ošetriť. Výnimkou sú len nevyhnutné prípady v záujme ochrany zdravia psa alebo človeka. Pokiaľ teda príde k veterinárovi nezačipovaný pes a bude mať zdravotné ťažkosti, ktoré však nebudú akútne, veterinár má prísny zákaz psa ošetriť. Ak by tak napriek tomu urobil, môže za to dostať pokutu aj 3 500 eur. Zvierá už nebude definované ako vec, ale ako živý tvor, cítiaca bytosť. Systémovými

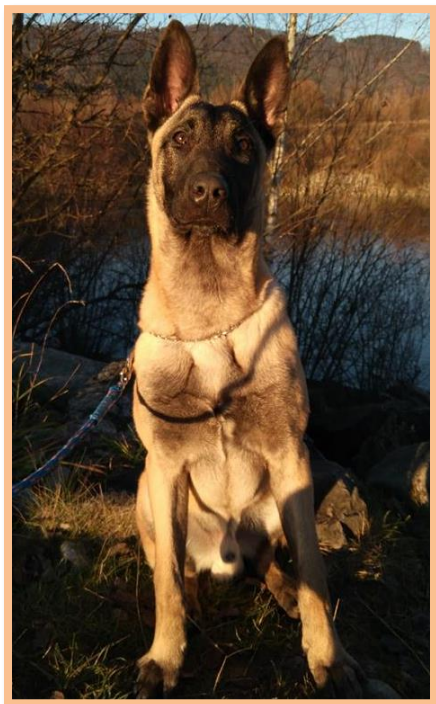
opatreniami, povinnou evidenciou a čipovaním psov budeme bojovať proti množiteľom. Ide o historický krok smerom k zlepšeniu postavenia zvierat v našej krajine. V oblasti ochrany zvierat sa týmto zákonom posunieme do kultúrneho sveta.

Boris Šnauko, 4.L

Chlpaté prekvapenie

Dnes si idem pre prekvapko
prezradím vám, bude to zvieratko.

Radosť v očiach prekypuje
malá guľka na mňa vyskakuje.

Štyri nohy, krátky chvost,
všetci z neho majú dosť.

Šteňa malé, hravé,
nebojí sa spať už samé.
Chvostom klepe o nohu
ocikal zas záclonu.

Klusáme už na výcviky
naučia nás nové triky.

Trénovať sme začali
máme všetky základy.

O rok, o dva to je des,
už je z neho veľký pes.

Robí nám on veľkú radosť
na výstavách majú z neho slabosť.

Na pretekoch hore hlava
v cieľi čaká veľká sláva.

Jeden úspech to je málo
aj keď nám to veľa dalo.

Naše ciele predsa sú veľké
spoznajú nás v každej telke.

Aj keď máme svoje chyby
spísali sme spolu tieto rýmy.

Andrea, 4.K

Príroda Slovenska

*Ticho a tma, panuje tu všade,
a potom hľa, v diaľke niečo vrie.
Krásu aj lak, prináša so sebou,
len meno jej nesie sa tu
spevom.*

*Spevom spanilým, až z toho
srdce bolí,
úprimným však tak, že oči ti
roztvorí.*

*Až potom zazrieš, čo si skôr
prehliadal,
večer za deň sa nám tu
vystriedal.*

*Šťastie, láska, sila, naplnili
prázdno,
keď sa kopce v diaľke, premenili
v zlato.*

*A ten spev? To vtáča, čo
vznáša sa po oblohe,
ono hlási až prikrásny jav
a dobre to vie.*

*Lahkosť jeho piesne, vyráža ti
dych,*

*a čaro v jeho lete čo vraví:
Pod', veď radovať sa môžeš i ty.*

*Vánok, teraz už teplučký,
pohráva sa mi s vlasmi,
aj ten si šepce tichúčko:
Slnko, slniečko, už vyjdi!*

*Trvá len pár chvíľ a v skutku
nuž,*

*slnko si lenivo prešlo cez kopce
už.*

*Pozerá sa na mňa, svetlom ma
objíma,
pod jeho ochranou, radosť tu
prebýva.*

*A keď sa obzriem na tú malú
lúku,
vidím tam hlávky, točiace sa
k slnku.*

*Záplava farieb, naskytla sa
rázom,*

*začalo to jedným, skončilo však
davom.*

*Fialová, modrá, ružová, to farby
pre umelca,*

ktorý ich v obraz premeniť chce.

*Toto však nie je maľba,
je to príroda živá.*

*Ona nemá umelca, je si ním
sama,*

*nezodpovedá sa nikomu, je
nespútaná.*

*A v tomto vzdore, tam je jej
krása,*

taká čistá a ušľachtilá.

*Zaznamenať si ju skús,
máš to avšak zbytočný pokus.*

*Patrí nám, a to už nastalo,
Je pýchou Slovenska i ľudí jeho!*

Marta Bystričanová, 2. L

„Moderná choroba“

Tak ako hovorí nadpis, dnes je moderné rozprávať o svojich problémoch. Človek by povedal, že počúva z každej strany ako sú ľudia čoraz viac otvorenejší a rozprávajú o všetkom. Z vlastnej skúsenosti môžem povedať, že je to presný opak.

Položte si otázku. Poznáte niekoho, kto je veľmi výrečný? Možno práve on je ten, ktorý hovorí o sebe a svojich problémoch najmenej spomedzi všetkých ľudí. Prívlastok „najukecanejšia“ mi ostal aj po pätnásť minútovej konverzácii dokonca aj s neznámym človekom. Dar či preklatie? Považujem to za veľmi dobrú vlastnosť, pretože viem, že sa v živote nestatím.

Avšak hovoriť na témy od politiky cez životné prostredie až ku počiatkom sveta neznamená, že hovorím o sebe, o svojich problémoch. Rozlišujme kto hovorí o sebe a kto hovorí o problematikách vo svete. Občas je fajn nájsť si čas na seba a porozprávať sa s priateľmi, rodinou o sebe. O tom ako sa cítíme, o tom čo nás trápi aj keby to malo vyznieť ako najväčšia hlúposť na svete. Len sa rozprávajte. Nerozprávanie vás môže dostať do nepríjemnej situácie, dokonca vznikajú z toho zdravotné problémy.

A tu sa dostávame k vysvetleniu pojmu: „Moderná choroba.“ Moderná choroba alebo Hyperventilačná Tetania. V podstate nehovorím o vážnom ochorení. Teraz si určite kladiete otázku ako súvisí rozprávanie s Tetaniou? Táto diagnóza korení v psychike človeka. Uvediem svoj osobný príklad. Pred dvomi rokmi, predtým ako mi diagostikovali Hyperventilačnú Tetaniu som žila celkom rýchly život. Mnoho povinností v škole, doma, brigáda vo voľnom čase a mnoho aktivít. Nemala som čas sama na seba, čas na to spomínané rozprávanie o sebe, svojich pocitoch či problémoch, ktorých bolo viac ako dosť.

Mala som nabitý program každý deň. Spánok bol pre mňa na poslednom mieste. A to tiež veľmi prispelo k vrcholu, ku ktorému som sa pomaly blížila svojim životným štýlom. Deň ako každý iný, zobudila som sa po štvorhodinovom spánku chystala som sa do školy až na menšiu zmenu v režime, že som sa necítila tak dobre ako obvykle. Nevenovala som tomu veľkú pozornosť a tu nastala chyba.

V škole pri pomyslení na jedlo mi bolo obzvlášť horšie. Nedokázala som sa sústrediť, nepokojné dýchanie a trasenie rúk bolo čoraz intenzívnejšie. Mala som jedno veľké šťastie, že tento stav na mne spozorovala pani profesorka. Avšak už som sama nedokázala ovládať koordináciu tela, končatiny zovieral krč a rýchle dýchanie ma priviedlo do omdletia. Po pár minútach obklopená učiteľmi som sa prebrala na zemi a stále som nevedela ovládať svoje telo. Zmocnil sa ma strach. Stav, kedy netušíte čo sa s vami deje je neporovnateľný s ničím. O pár minút som už bola ošetrovaná záchranármi v sanitke. Po príchode do nemocnice bolo zjavné, hospitalizácia bude nutná. Po týždennom pobyte na nemocničnou lôžku a po absolvovaní niekoľkých vyšetrení mi diagnostikovali Hyperventilačnú Tetaniu. V preklade do našej reči je to spojenie s psychickou záťažou, únavou a ďalšími faktormi. Takže pri psychickej únave či veľkej záťaži sa dostávam do krčů a mám problémy s dýchaním.

Ako sa „to“ lieči? Treba si v prvom rade uvedomiť, že to nie je choroba. Na svete existuje omnoho viac závažnejších ochorení ako Tetania. Je to na nás, ako sa rozhodneme s tým bojovať. Ja osobne som sa vďaka jednej pani doktorke naučila pár cvikov ako si regulovať dýchanie v prípade blížiaceho sa Tetanického krčů. To je len jedna z alternatív ako sa vyhnúť takémuto stavu. Taktiež som si začala viac nachádzať čas sama na seba, rozprávať sa s rodinou s priateľmi o svojich problémoch, starostiach a o tom ako sa cítim. Pár krát sa mi ešte podobné stav opakoval, avšak už uplynuli dva roky od prvého stretnutia mňa a Tetánie a dnes už môžem povedať, že Tetánia nie je choroba. Je to len spôsob ako sa na nás odzrkadlí náš nevhodný životný štýl, ako nemáme čas na seba a rozprávanie sa o našich problémoch. Po takejto skúsenosti som si uvedomila, že psychika človeka je najzraniteľnejšie miesto. Fyzickú silu môžeme nadobudnúť veľmi rýchlo no tá psychická je omnoho krehkejšia.

Záver a odporúčanie už odznelo avšak opakovanie je matka múdrosti.

Rozprávajte sa o svojich problémoch, pocitoch a doprajte si čas na samých seba. Tak málo stačí a nemusíte sa obávať dnešnej „modernej choroby“.

Andrea

Záhradníctvo

September - čas na prípravu jarných záhonov

Začiatok jesene je úžasným obdobím. Nielenže počasie stále praje pobytu v záhrade, navyše teraz je ten správny čas na výsadbu jarných cibuľovín, ktoré nám skrášľujú záhony od skorej jari. September je na sadenie jarných cibuľovín ako stvorený. V obchodoch sa začínajú plniť regále rôznymi paletami farieb a druhov cibuľovín. Prichystajte si aj Vy teraz, na jeseň, záhon jari.

Cibuľoviny sú významnou skupinou kvetín, bez ktorých si modernú úpravu záhrad a parkov možno len ťažko predstaviť. V rastlinnej ríši sú prvými poslami jari a v jarnom období nemôže ich krásu predstihnúť žiadna iná skupina kvetín. Ich krása však nevyniká iba na jar, pretože niektoré druhy cibuľovín kvitnú v rozličných ročných obdobiach.

Účel cibuľovín je rôzny. Rýchlené cibuľoviny nám skrášľujú interiér aj v zimnom období, čiže to znamená, že sa dajú pestovať aj ako črepníkové rastliny. Taktiež cibuľoviny majú veľký význam pre floristov, pretože sú vhodné na rez. Okrem tulipánov a narcisov nám obchody ponúkajú na výber aj krókusy, bledule, hyacinty a mnoho ďalších cibuľovín.

Neprávom v tieni tulipánov

Presne tak by sa mohli cítiť modrice, ktoré sa väčšinou využívajú len ako výplňové cibuľoviny. Pravda však je, že pri správnej kombinácii narobia veľkú parádu, či už v nádobách alebo aj v záhonoch.

Narcisy - hviezdy jarných záhonov

Narcisy patria k typickým jarným kvetinám. Pre krásu a nenáročnosť sú veľmi obľúbené. Cibuľky narcisov je najlepšie sadiť v septembri, kým je ešte teplé počasie.

Nežné krásky

Čo by to bolo za záhradu, keby sa v nej nenachádzali prví poslovia jari - snežienky. Ich cibulky je najlepšie nasadiť ihneď po zakúpení. V obchodoch máme na výber od klasických, cez voňavé až po plnokveté.

Tulipány - skvosty záhonov

V babičkiných záhradách odjakživa prevládali žlté a červené tulipány. Obchody nám dnes ponúkajú rôzne druhy, ktoré sú typické časom kvitnutia, typom kvetu, výškou ale i farebnou škálou. Je to priam pastva pre oči.

Jozef Hrabovský
4. Z

Movie

Patríte do jeho fanklubu?

Prečítajte si TOP 11 faktov o filme Zrodila sa hviezda.

Asi neexistuje človek, ktorý by o tomto filme nepočul. A kto ho videl, toho budú zaujímať nasledujúce informácie.

Vo filme Zrodila sa hviezda (A star is born) hviezdia Bradley Cooper s Lady Gaga. Ide už o štvrtú verziu známeho námetu, v ktorom sa populárny hudobník zamiluje do neznámej talentovanej speváčky. Insider zhrnul najzaujímavejšie fakty, ktoré ste zrejme o tomto filme nevedeli.

1. Film je režisérskym debutom Bradleyho Coopera, ktorý si v ňom zahral hlavnú rolu a podieľal sa aj na jeho scenári.

2. Boli verzie, podľa ktorých si hlavné postavy mali zahrať dvojice Will Smith a Jennifer Lopez alebo Beyoncé a Leonardo DiCaprio.

3. Bradley Cooper sa kvôli svojej úlohe učil hrať na gitaru a klavíri pol roka.

4. Lekár vo filme je v skutočnosti Cooperov ušný doktor.

5. Scény odohrávajúcich sa v kluboch boli väčšinou improvizáciou. **Zábery z javiska sa nakrúcali na festivale Coachella v roku 2017.**

6. Ally, ktorú hrá Lady Gaga, spieva vo filme prvú pieseň od Édith Piaf La Vie en Rose. Tá istá pesnička pomohla speváčke dostať hlavnú rolu vo filme. Lady Gaga túto skladbu spievala na benefičnej akcii a keď to Cooper počul, okamžite si s ňou dohodol stretnutie.

7. Lady Gaga prestala nosiť mejkap niekoľko mesiacov pred nakrúcaním. Musela sa stotožniť s úlohou speváčky, ktorá má mať prirodzený vzhľad.

8. Pes z filmu patrí v skutočnosti Bradleymu Cooperovi.

9. Vo filme sa objavili aj niektorí spolupracovníci Lady Gaga v reálnom živote. Išlo o tanečníčky a vizážistky.

10. Snímka je remake filmu z roku 1937 a zároveň jeho štvrtou verziou. Vo filme z roku 1976 si zamilovanú dvojicu zahrli Barbra Streisand a Kris Kristofferson.

12. Film mal pôvodne režírovať Clint Eastwood a hlavnú postavu mala stvárniť Beyoncé. Film sa však boril s problémami, speváčkino pôsobenie malo zmariť jej tehotenstvo.

Link: <https://www.cas.sk/clanok/757866/patrite-do-jeho-fanklubu-precitajte-si-top-11-faktov-o-filme-zrodila-sa-hviezda/>

Music

Recenzia na album Sweetener od interpretky Ariana Grande

Album, ktorý som si pre vás pripravil sa nazýva Sweetener od úžasnej talentovanej a jedinečnej interpretky Ariany Grande. No, takto vám poviem, album Sweetener, ako sladidlo, noooooooo, mne tento album vôbec nepripomína Sweetener.

Predstavoval som si to úplne inak, a to tak, ako sladkú Arianu, ktorá vždy vedela vytvoriť úsmev na perách. Ale tento album mi vôbec tak nepríde, taktiež ani Ariana, jej celková zmena, je úplne zvláštna a nepochopená. Presne toto je správne slovo na tento album - "zvláštny". Neviem ako vám, ale mne tento album absolútne nesadol. Myslím si, že tento album nie je kus Ariany, neobsahuje jej emócie a veľký kus jej samotnej. Jej staršie albumy sú úplne iné, taktiež som ich vždy vedel pochopiť a čo najviac, cítil a vnímal som v nich veľký kus Ariany.

Pesničky, ktoré sa nachádzajú na albume, sú nasledovné: Raindrops, God Is A Woman, The Light Is Coming, R.E.M., Breathing, Better Off, Successful, Borderline, Pete, No Tears Left To Cry, Sweetener, Blazed, Goodnight N Go, Everytime, Get Well Soon. Slabé poskladanie celého albumu. Nato, ako dlho tvorila tento album, tak mi príde moc slabý. Predsa len mám favorita na tomto albume. Myslím si, že pesnička, ktorú som vybral, je najznámejšia, a taktiež najviac posúva a drží tento album. Pesnička sa nazýva No Tears Left To Cry. Táto pesnička je dosť chytľavá a hrá všade. Pomaličky už ide do štádia, kedy už budem dosť nasýtený tejto pesničky, ale je dobrá a rytmická.

Taktiež aj klip som vybral. K pesničke God Is A Woman, ktorá si myslím, že je tiež dobrá a klip veľmi zaujímavý. Srandovný je ten svišť čo tam zaziapa. Úžasná scéna je v tých farbách. Myslím si, že je to dosť jedinečné a originálne. Troška mi pripomína klip štýl Rihanny.

Iní interpreti, ktorí sa podielali na albume, sú: Nicki Minaj s ktorou sa dosť skamarátila, Missy Elliott, Pharrell.

Aby som moc nezhadzoval tento album, tak musím uznať, že dizajn celého albumu sa mi veľmi páči. A taktiež aj klipy sú veľmi pekne prepracované.

Arianine koncerty sú vždy famózne, pretože má zlato v hrdle. Je to famózna a dokonalá speváčka, interpretka, ktorá nemá konkurenciu.

Moje záverečné hodnotenie je bohužiaľ negatívne, pretože album ma sklamal, asi som mal veľké očakávania, ktoré má rýchlo schladilo. Ako som už spomínal, toto nie je album stvorený pre Arianu Grande. Až mám výčitky, ako som negatívne zrecenzoval tento album, pretože Arianu zbožňujem a beriem ju ako jednu z mála speváčok, ktoré majú zlato v hrdle. No bohužiaľ, nesadol mi tento album a úprimnosť a pravda, je vždy to najlepšie čo človek môže povedať, napísať. Určite sa budem ďalej pokúšať prísť na chuť tomuto albumu a dať mu ešte šancu.

Polievka Hokaido

„Hokajdíčko za euríčko,“ vykrikujú v týchto dňoch tetky na trhoviskách. Nechajte sa zlákať na výhodnú kúpu a pripravte si hustú hokaido polievku, ktorá nielen zasýti, ale v chladnejších jesenných dňoch aj dobre zahreje. Môžete ju pripraviť ako rýchlu večeru.

Recept pravá Hokaido polievka Ingrediencie

- 1 menšiu tekvicu hokaido
- 2 – 3 lyžice oleja
- bujón alebo domáci zeleninový vývar
- 3 strúčiky cesnaku
- 1 smotanu na šľahanie
- 2 – 3 rožky (môžu byť aj dvojďňové)
- trochu masla
- na dochutenie soľ, vegetu, korenie (každý podľa svojej chuti)

Recept pravá Hokaido polievka - Postup:

Hokaido dobre umyjeme pod vlažnou tečúcou vodou a nakrájame ho na kocky (bez zrníček). Vždy krájame aj s vrchnou šupou. Niekedy je veľmi tvrdá a krája sa ťažko, ale nedajte sa tým odradiť. Pri varení úplne zmäkne už za 20 – 30 minút.

V hrnci necháme zohriať olej, nasype tam hokaido a krátko orestujeme. Následne zalejeme vodou s bujónom alebo vývarom – no ak doma nič také nemáme, stačí použiť len čistú vodu a pridať vegetu. Zalejeme zhruba 1 cm nad kúskami tekvice.

Pridáme trošku korenia, soľ, rozpučený cesnak a necháme zakryté variť, až kým tekvica nezmäkne tak, že ju vieme ľahko krájať varechou.

Potom všetko rozmixujeme a nakoniec pridáme smotanu. Necháme zovrieť a odstavíme.

Suché rožky (bagetu alebo biele žemle) pokrájame na malé kocky. A opečieme na masle. Aby sa nepripálili, pečieme pomalšie.

Hokaido polievku podávame s opečenými rožkami. Alebo kto chce, môže si navrch urobiť čiapočku z kyslej smotany.

Prečo hokaido?

Obsahuje betakarotén, ktorý funguje ako antioxidant a posilňuje obranyschopnosť organizmu, tiež vitamíny C, B aj E. Má veľa draslíka, no málo sodíka, preto prospieva srdcu.

Priaznivo pôsobí na tráviaci systém, a to aj pri rôznych poruchách žalúdka. Má vysoký obsah vlákniny, chráni nás pred zápchou, čím je zároveň výbornou prevenciou rakoviny hrubého čreva. Odporúča sa aj diabetikom. Dodá energiu, vitalizuje.

Link: <https://www.zenyvmeste.sk/recept--hokaido-polievka>

Dekorovanie zo sušených kvetov

NEKLAÐTE MEDZE SVOJEJ FANTÁZII

Nechať sa inšpirovať a zbierať potrebný materiál môžeme aj vo voľnej prírode, nielen v našej záhradke. Vhodné sú najmä kombinácie záhradných a lúčnych kvetov výrazných farieb s trávami, klasmi a vonnými bylinkami.

Nemusíme sa obávať ani kombinácií kvetov a sušeného ovocia. Takto si môžeme oživiť aj čerstvú kyticu, ktorú sme dostali k sviatku. Necháme ju vysušiť a...

Dekorácia zo sušených kvetov vyčarí vo vašom domove nádych leta po celý rok.

PRÍPRAVA DEKORÁCIE ZO SUŠENÝCH KVETOV

Čerstvé kvety, ako ruže, slnečnice a podobne, rovnako ako trávy a byliny, opatrne zviažeme do kytíc a zavesíme usušiť.

Nesušíme ich na prudkom teple, ale pozvoľne. Košíček, alebo nábočku, do ktorej chceme aranžovať vyložíme fóliou a odrežeme do nej primeraný kus aranžovacej hmoty (piaflor).

Hmotu obalíme machom, ktorý upevníme drôtom.

Kvety, trávy, listy a byliny zostrihneme na dĺžku 15-20 cm, podľa predstavy a potreby a zapichujeme ich do hmoty v tomto poradí. Keď stonky prenikajú do hmoty ťažko, vopred do nej urobíme dierku klincom.

Sušené ovocie (vhodné sú najmä citrusové plody, ale napríklad aj jabĺčka) do kyticky najlepšie upevníme pomocou ohybného tenkého drôtu, alebo pomocou lepidla.

Link: <https://www.dobrarada.sk/clanok/dekorovanie-zo-susenych-kvetov.html>

Zúčastnili sme sa

Kynologický workshop

Dňa 03.10. a 4.10.2018 sa konal workshop pre triedy 1. K, 2.K – agropodnikanie so zameraním na kynológiu. Téma workshopu bola: „Komunikácia ako základný pilier vo vzťahu medzi človekom a psom“. Zúčastnilo sa 25 žiakov uvedenej triedy. Obsah workshopu: vzájomné zoznamovanie sa počas hry, prezentácia fotografií, vzťah so psom, komunikácia so psom, zážitkové hry so psami, model vzťahu, welfare psov, diskusia.

Norika B.

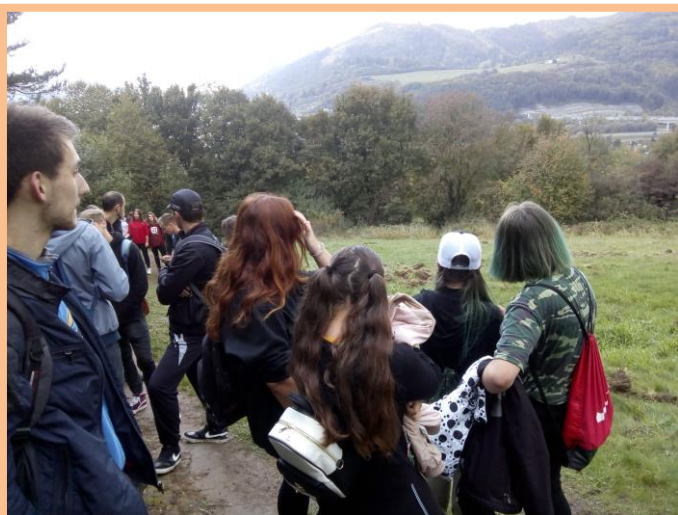
Pochod nádeje

Dňa 03.10.2018 pod záštitou predsedníčky ŽSK Ing. Eriky Jurinovej sa naši študenti zúčastnili „Pochodu nádeje“ na 24. ročníku protidrogového festivalu Dni nádeje 2018 (Hlinkové námestie – Dubeň – Salaš Straník).

Pochodu sa zúčastňujú stredné školy ŽSK v počte cca 100 študentov.

Z našej školy sa zúčastnili žiaci, 2.MK . Pochvalu môžeme dať všetkým zúčastneným, ktorí v sychravom počasí zvládli tento náročný terén.

Jozef H.

Festival Internos – Medzi Nami

Celá naša škola sa dňa 6.9.2018 zúčastnila štvrtého ročníka medzinárodného festivalu Inter Nos – Medzi nami na Mariánskom námestí, ktorý chce poukázať na silné stránky všetkých ľudí, podporiť vzájomné porozumenie medzi nimi bez rozdielu (výšky, váhy, postihnutia) a veselou formou pripomenúť, že všetci tvoríme komunitu a len spolu dokážeme oceniť rôznorodosť.

Festival nadviazal na štvrtstoročie medzinárodného festivalu tvorivosti a fantázie Jašidielňa, ktorý sa konal každý rok v Žiline prvý septembrový týždeň. Bolo to trojdňové stretnutie ľudí s mentálnym postihnutím, majstrov tvorivých dielní a študentov, ktorí vchádzali do sveta rozprávok a krajín fantázie (divadelnej, tanečnej, výtvarnej, hudobnej, novinárskej, čarodejnícko-fyzikálnej,...).

Súčasťou festivalu Inter NOS- Medzi nami, sú sprievodné programy, divadelné, hudobné, literárne a výtvarné predstavenia, ktoré aktívne zapájajú diváka do tvorby diela. Podujatie je súčasťou Žilinského kultúrneho leta. Organizátormi festivalu sú Nadácia Krajina harmónie, Centrum včasnej intervencie, Diecézna charita, Gymnázium Hlinská, Návrat, o.z., Stanica – Záriečie, Tanečná škola L. Plešinger, Únia nevidiacich a slabozrakých Slovenska, hudobné skupiny a umelci z mesta Žilina.

Andrea U.

Oblasťná výstava psov všetkých plemien a špeciálna výstava farbiarov (CAC)

Na oblasťnej výstave psov všetkých plemien, ktorá sa konala 8.septembra 2018 na kúpalisku v obci Stráňavy. Naši kynológovia nemohli chýbať.

Andrea U.

Exkurzia Oswiencim – Krakow

Dňa 8. októbra 2018 sa 48 žiakov z tried III. T, IV. T, II. MK, II. AZ, II. L zúčastnili pod dohľadom pedagogického dozoru: PaedDr. Soňa Ondrejková, Mgr. Dana Višňovská, Mgr. Elena Raždíková exkurzie v koncentračnom tábore Auschwitz – Birkenau, v múzeu, ktoré je v súčasnosti označené ako pamiatka UNESCO. Múzeum dokumentuje históriu vyvražďovania počas vojny a je najväčším masovým cintorínom na svete.

Prehliadka trvala približne 3 hodiny. Žiaci sa rozdelili do dvoch skupín, pričom dostali prijímače a slúchadlá, a takouto formou im bol poskytnutý výklad v slovenskom jazyku. Sprievodcovia vhodne informovali žiakov o histórii, o faktoch, pridali príbehy preživších. Našich žiakov upútali a tí mali možnosť zamyslieť sa nad tým, čo sa dialo v minulosti a aký odkaz je pre súčasnú mladú populáciu.

Po prehliadke sme sa autobusom presunuli do Krakowa, bývalého hlavného mesta Poľska. Uskutočnila sa prehliadka naozaj bohatého historického centra v okolí Wawelu, po Kráľovskej ceste sme prešli na Rynek Główny, Po uplynutí dohodnutého času na rozchod a prípadné drobné nákupy sa všetci účastníci stretli a autobusom vydali na cestu domov.

Soňa O.

Dojmy študentov:

„Moje dojmy z exkurzie sú super. Bolo to vzplanutie hrôzy a zároveň úžasu. Veľmi sa mi to páčilo a odporúčila by som tam ísť aj mojim spolužiakom, aj kamarátom či rodine.“

„Keďže som bola aj v Osvienčime a aj v Krakove prvýkrát, tak som bola zmätená, pobúrená, smutná, ale zároveň šťastná, že som tam mohla byť. Osvienčim je veľké miesto... a Krakow je nádherné mesto, kam chcem ešte určite ísť.“

„Osvienčim bol fajn, aj keď som očakávala viac. Podľa ľudí to vraj je dosť depresívne, čo mne až tak nepripadalo. Krakow bol super!“

„Exkurzia bola veľmi kvalitná. Sprievodkyňa povedala stručne, ale pritom výstižne informácie. Najviac ma na exkurzii zaskočil počet obetí v Osvienčime.“

„Veľmi odporúčam exkurziu do Osvienčimu. Veľmi sa mi páčilo prepojenie s Krakowom, Krakow je nádherné mesto a rozhodne je čo obzerať na deň, alebo aj na viac dní.“

Svetový deň upratovania - 15.9.2018

Milióny dobrovoľníkov v 150 krajinách sveta vrátane Slovenska, sa 15. septembra zapojilo do čistenia miest, brehov riek a prírody počas jedného dňa. Akcia s názvom Svetový deň upratovania pripadá na 15. septembra a vznikla v roku 2008 v Estónsku. Na Slovensku sa uskutoční pod názvom Upracme (si) Slovensko.

Ani my sme nelenili a už 14.9.2018 sme sa zapojili do čistenia žilinského lesoparku. Poteší nás, ak sa inšpirujete a aj takýmto spôsobom si budeme udržiavať a chrániť našu krásnu a jedinečnú prírodu.

Andrea U.

Oblasťné kolo v plážovom futbale dievčat stredných škôl

Dňa 15.10.2018 sa uskutočnilo oblasťné kolo v plážovom futbale dievčat stredných škôl, ktoré zorganizovala Stredná zdravotnícka škola ešte v rámci Európskeho týždňa športu.

Do súťaže sa prihlásili 4 družstvá stredných odborných škôl. Hlavný organizátor to charakterizoval slovami "prihlásili sa tie družstvá, ktoré na to majú" 😊. Išli sme do súťaže vyskúšať si dievčenský futbal.

Dievčatá ukázali maximálne nasadenie a svojou bojovnosťou dosiahli pekný výsledok – **druhé miesto**.

Musíme ich za to pochváliť a verím, že toto umiestnenie je pre nich motiváciou do ďalších futbalových športových aktivít. Získavajú aj 20 bodov do súťaže Agrošportovkyňa roka.

Katarína J.

VICTORIA REGIA

Dňa 19.9.2018 sa v Piešťanoch uskutočnil 25. ročník súťaže VICTORIA REGIA. Hlavná téma tohtoročných majstrovstiev Slovenska vo floristike znela: Symfónia kvetov.

V galérii Kultúrno-spoločenskéno centra Fontána sa tohto roku stretlo 24 súťažiacich z 12 škôl zo Slovenska, Českej republiky a Maďarska. Čakali ich 3 kategórie: „Podme do toho!!“ – svadobná kytica, „Tancujúce kvety v skle“ – tajná práca, „Kvetinový festival“ – vysádzovaná nádoba do exteriéru

Našu školu zastupovali dvaja študenti zo IV.AZ triedy Jozef Hrabovský a z II.V Miriam Bučková.

Miriam Bučková skončila celkovo na 5. mieste a v súťaži Sills Slovakia sa umiestnila na 3. mieste, Jozef Hrabovský skončil na 14. mieste.

Jarka D.

Žilinský deň zdravia

Vo štvrtok – 20. septembra 2018 sa zúčastnili žiaci našej školy na 15. ročníku Žilinského dňa zdravia. Toto podujatie bolo zamerané na zdravie človeka, kde sa osvetovou činnosťou upozorňovalo na civilizačné choroby a účastníci si mohli nechať otestovať svoj zdravotný stav.

Naši žiaci – Barbora Hargašová, Petra Balušíková, Andrej Záň a Adrián Milo ponúkali účastníkom ŽDZ bylinkové čaje, čím prispeli nielen k osvieženiu, ale aj ponúkli alternatívu k nie veľmi zdravým sladeným nápojom.

Milka Č.

Týždeň dobrovoľníctva

Na začiatku školského roka nám prišiel mail tak, ako aj ostatné. No tento bol výnimočný a hneď nás zaujal. Písalo sa v ňom, že od 16. – 22. septembra sa koná Týždeň dobrovoľníctva. Neváhali sme a hneď sme sa zapojili. Naše 2 študentky Katka Smutná a Petronella Simonicsová pracujú pre Žilinské dobrovoľnícke centrum. Tieto šikovné dievčatá si pripravili prezentácie pre svojich spolužiakov a v rámci hodín občianskej náuky, etickej a náboženskej výchovy budú v priebehu septembra informovať o činnosti centra a o možnosti, ako sa pripojiť k dobrovoľníkom. Ale to nie je všetko... Rozhodli sme sa, že spríjemníme ozajstnú jeseň i jeseň života starkým, ktorí sú ubytovaní v Dome sv. Lazara v Žiline. 8 dievčat našej školy pripravilo program, ktorý tvorili ľudové piesne sprevádzané harmonikou a heligónkou a 19. septembra sme sa vybrali starkých navštíviť. Tí pohotovo reagovali slovami: „A vy ste tu, veď nám nikto nepovedal, že prídete!!!“ Ale na ich tvárach bolo viditeľné nadšenie a my sme si vydýchli. Starkí s horlivosťou počúvali naše piesne a dokonca si niektoré s nami aj zaspievali. Boli veľmi vďační a pozvali nás na ďalšiu návštevu. Okrem spevu sme im nechali aj malú pamiatku. Študenti záhradníctva im vyrobili jesenný venček na dvere a dekoráciu na stôl, ktorá ich veľmi potešila.

Silvia R.

ENVOFILM

18. októbra 2018 sa naša škola zapojila do medzinárodného projektu zameraného na tvorbu environmentálnych filmov. Organizátorom podujatia bola Albrechtova stredná škola v Českom Tešíne, kde sme sa aj vybrali. Odovzdávanie cien prebiehalo v niekoľkých kategóriách, napr. Najlepší film základnej školy, Najlepší film strednej školy, Najlepší medzinárodný film, Víťazný film a iné... Do každej z kategórií boli nominované 3 filmy. Úspechom našich žiakov bola nominácia do kategórie Najlepší medzinárodný film, kde sme súperili so školou z Poľska a z Kysuckého Nového Mesta. I keď sa nám nepodarilo získať prvé miesto, ďakujeme Diane K. a Ivanovi B. za čas a námahu, ktorú pri tvorbe filmu obetovali. A v duchu hesla nášho tohtoročného filmu: „Nie je dôležité, koľkokrát spadneš, ale koľkokrát sa postavíš a bojuješ ďalej,“ budeme aj my tvoriť nové filmy, ktoré sa stanú lepšími a lepšími.

Silvia R.

Považský hrad

V piatok – 21. septembra sa žiaci 3. T triedy zúčastnili odbornej exkurzie s pani profesorkou Mičurovou.

V rámci predmetu Podnikanie v cestovnom ruchu sme išli na Považský hrad.

Ráno sme sa stretli na železničnej stanici v Žiline. Keďže ako študenti máme vlaky zdarma, tak sme využili túto dopravu. V Považskej Bystrici sme prestupovali na MHD, ktorou sme sa mali dopraviť až pod hrad. Na naše prekvapenie bola MHD zdarma ako aj v Žiline, čo sme boli veľmi radi, pretože exkurziu bola prakticky celá zdarma.

Výstup na hrad nebol veľmi náročný. Najdôležitejšie bolo nešmyknúť sa. Na hrade sme boli asi za 20 minút pomalou chôdzou. Keď sme konečne vyšli po nekonečných schodoch pred bránu do hradu, všimli sme si oznam, na ktorom bolo uvedené, že ponúkajú výklad o hrade – opäť zdarma. Po výklade sme sa šli ešte pozrieť na vyhliadku, z ktorej sme videli Považskú Bystricu, Hričovský kanál, ako aj samotnú rieku Váh a krásy okolitej prírody, keď nespomínam diaľnicu. Na Považskom hrade sme všetci účastníci boli prvýkrát, takže pocity, ktoré sme mali z jeho návštevy, boli premiérou.

Exkurziou nás sprevádzala sprievodkyňa, ktorá nám zaujímavým spôsobom priblížila históriu a súčasnosť hradu. Keď sme sa vrátili do Považskej Bystrice, tak sme mali krátku prestávku, počas ktorej sme sprievodcovali v meste. Cesta vo vlaku prešla veľmi rýchlo, ani sme sa nenazdali a už sme vystupovali na stanici v Žiline všetci, živí a zdraví.

Pozitíva tohto výletu boli také, že sme mali výlet zdarma, slnečný, poučný a čo je hlavné, tak zábavný, strávený so správnymi ľuďmi. Osobne si myslím, že na tento výlet budeme ešte dlho spomínať.

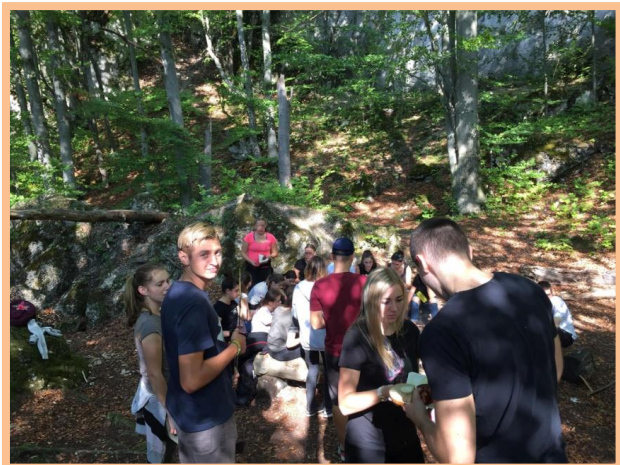
žiaci 3.T

Výlet v Rajeckej doline

Dňa 21.9.2018 sme absolvovali výlet do Rajeckej doliny s triedou 2.T. Výlet bol zameraný na vlastnú prípravu jedla s prezentáciou okolitých dedín a spoznávanie okolia. Cestovali sme rajeckou Ančou zo Žiliny do Poluvsia. V jednote sme nakúpili potraviny. Na slnečných skalách sme opekali špekáčky a piekli zemiaky v alobale. V hore sme po sebe nenechali žiadny odpad a oheň sme starostlivo uhasili. Domov sme išli vlakom z Rajeckých Teplíc späť do Žiliny. Žiaci dostali aj kontrolné otázky na overenie pozornosti.

Petra, 4..A

Slnečné skaly

Naše prvé sprievodcovanie bolo 21. septembra na Slnečných skalách v Rajeckej doline. Bola to naša prvá skúsenosť ako sprievodcov a čo to obnáša. Páčilo sa mi tam prostredie aké tam bolo, dobré počasie, dobrá nálada. Snažili sme sa odovzdať čo sme si pre ostatnú triedu nachystali a bolo to celkom fajn. Nepáčilo sa mi že sme museli čakať vo vlaku kvôli meškaniu a museli sme to dokončiť rýchlo ale nemohli sme za to. Bola to skvelý výlet a hlavne poučný ako sa ma zorganizovať takáto akcia ako Sprievodca.

Filip, 4.A

LETNÁ ŠKOLA- „Bud' manažér“

Dňa 07. 09. 2018 sme spolu s mojimi spolužiakmi začali chodiť do letnej školy „Bud' manažér“. Mailová komunikácia a registrácia prebiehala s Ing. Benkovou. Kurz trval 1 týždeň v priestoroch Fakulty riadenia a informatiky na Žilinskej univerzite. O tejto možnosti sme sa dozvedeli od pani profesorky Némethovej, a keďže to z jej rozprávania znelo veľmi zaujímavo, rozhodli sme sa skúsiť niečo nové a získať nové skúsenosti. Z našej školy nás išlo 5 a všetkých spolu nás tam bolo 25. Okrem nás tam nebol nikto zo Žiliny. Žiaci dochádzali z Trnavy, Púchova a Považskej Bystrice. Za účasť sme neplatili žiadne poplatky a všetky pomôcky, ktoré sme potrebovali sme dostali. Samozrejme, súčasťou boli rôzne prednášky zamerané predovšetkým na ekonomiku, marketing a manažment. Vyskúšali sme si aj simulačné úlohy, kde sme v tímoch museli vytvárať napríklad reklamu alebo plán mesta. Nechýbali ani cvičenia zamerané na logické myslenie, jedným z nich bolo poskladať papierovú kocku z jedného papiera a bez použitia lepidla. Všetky tieto úlohy sa na záver vyhodnocovali a boli sme ohodnotení certifikátmi. Táto skúsenosť bola pre nás veľmi prínosná, pretože sme sa učili

žiaci 3.T

Naša návšteva

Magdaléna Feifíčová

ESPERANTO

Dňa 26. 09. 2018 sme v rámci celoeurópskeho sviatku jazykov zorganizovali školskú akciu „Európsky deň jazykov a my“ na ktorú sme pozvali pani Ing. M. Feifíčovú, ktorá na tému: *Esperanto - jazyk uprostred jazykov a čo o ňom vieme*, veľmi zaujímavo rozprávala. A požiadali sme ju, aby nám o sebe a esperante niečo prezradila.

Volám sa Magdaléna Feifíčová a už na strednej škole mi hovorili Fejfi. A táto prezývka sa ujala aj medzi esperantistami. Kto sú to tí esperantisti? No predsa ľudia, čo používajú medzinárodný jazyk esperanto. A čože to je to esperanto? Esperanto - pôvodne Lingvo Internacia (medzinárodný jazyk) - je najrozšírenejší medzinárodný plánový jazyk. Názov je odvodený od pseudonymu, pod ktorým v roku 1887 zverejnil poľský očný lekár Ľudovít Lazar Zamenhof základy tohto jazyka. Zámerom tvorcu bolo vytvoriť ľahko naučiteľný neutrálny jazyk, vhodný na použitie v medzinárodnej komunikácii.

Ako som sa dostala k tomuto jazyku ja?

O esperante som vedela už počas svojich štúdií na bratislavskej Vysokej škole ekonomickej (dnes Ekonomická univerzita), pretože už vtedy sa mu venovala moja spolužiačka zo základnej školy (narodila som sa v Palárikove) - ale vtedy mi ešte nebol súdený. Keď som po skončení školy prišla pracovať do Žiliny na Výskumný ústav dopravný, venovala som sa vo svojom voľnom čase rôznym činnostiam. Až som v roku 1987 (no vida, rovných sto rokov po zverejnení esperanta) uvidela pri Dome odborov reklamu na kurz esperanta pre začiatočníkov. Hodinu sme mávali raz za týždeň, a raz za mesiac v sobotu opakovanie v kaviarni. Učil ma viac-menej priamou metódou Vladko Němec. Po ročnom kurze zavelil – napíšte prednášku na konferenciu o aplikácii esperanta vo vede a technike do Strážnice – a dve sme to naozaj urobili. Hlavná téma tej tohtoročnej, ktorá sa bude konať od 18. októbra v Modre, je vývoj paradigiem vo vede a technike.

V čase mojich esperantských začiatkov náš žilinský klub organizoval týždenné turistické podujatie Turismaj Tagoj – TUTA. To bola výborná príležitosť pocvičiť si jazyk na medzinárodnej úrovni. A i neskôr sme víkendovú turistiku radi organizovali i zúčastňovali sa na akciách iných – spomeniem napríklad januárový výstup na Poludnicu (na budúci rok sa uskutoční jej 37. ročník) alebo júnové stretnutie na Čantoryji na česko-poľskom pomedzí.

Po kurze som dostala úlohu redigovať náš klubový časopis Spravodajca, neskôr Raportanto. Robila som ho dvojazyčne a prácou so slovníkom si rozširovala svoju slovnú zásobu. Neskôr som šesť rokov bola redaktorkou celoslovenského časopisu Esperantisto Slovaka.

Po ďalšom roku som dostala úlohu vytvoriť na Slovensku železničarsku esperantskú sekciu. V jej rámci som potom bola hlavnou organizátorkou týždenného medzinárodného pokongresového pobytu v Žiline, neskôr lyžiarskych týždňov vo Vrátnej doline a v Tatranskej Lomnici a najviac som hrdá na to, že som organizovala medzinárodný železničarský kongres v Košiciach a pokongres v Tatranskej Lomnici po ňom.

Počas tridsiatich rokov som s esperantom zažila veľmi veľa, celý váš časopis by nestačil... návštevy esperantistov z mnohých krajín u mňa a mňa u esperantistov (najďalej som bola v Riu de Janeiro), kongresy železničarske i celosvetové (najďalší v japonskej Jokohame a najmilší pred dvomi rokmi v Nitre), nezabudnuteľný bol mesačný pobyt na esperanskej univerzite na čínskom ostrove Hainan. Dokonca som v esperante študovala

lingvistiku na poznanskej univerzite Adama Mickiewica – vrátiť sa do študentských čias v päťdesiatke malo svoje čaro (asi preto teraz študujem i na Univerzite tretieho veku Žilinskej univerzity). Rada spomínam na vydanie slovenských ľudových piesní na magnetofónovej kazete a CD-čku – predstavte si, že preklad do esperanta robil nemecký esperantista! Ja som mu musela pripraviť doslovné preklady slovenských textov, podčiarknuť prízvuky v slovenčine a dodať notový materiál s hudobnou predlohou. Speváci sa zhodli, že sa im to veľmi dobre spievalo, napokon takisto reagovali aj pražskí operní speváci, ktorí našťudovali v esperante operu Sternenhoch – pôjdem na ňu v decembri. I ja sama som napísala v esperante množstvo článkov a prekladov prednášok zo železničiarских kongresov, v minulosti zopár článkov do našich regionálnych i železničiarских časopisov, i zopár prekladov, najmä povestí z Oravy a iných regiónov.

V posledných rokoch sa esperanto učím (mám skúšky na úrovni C1 európskeho referenčného rámca – a nesmiem zabudnúť na úžasné júlové osemdňové podujatie Letná škola esperanta, kam sa radi vraciame) a učím ho – v Čechách, Poľsku, Fínsku, a v Žiline v rámci Kraiskej knižnice. A teším sa, že na rok pôjdem na svoj prvý medzinárodný mládežnícky kongres, ktorý sa bude konať v júli v Liptovskom Hrádku – čo už, doteraz som to akosi nestihla...

Na pôdu svojej Alma Mater som sa vrátila vlani i v tomto roku počas medzinárodného stretnutia polyglotov a v tohtoročnom septembri počas jazykového festivalu LingvaFest'. A tým sa kruh uzatvoril – ale esperanto i naďalej zostáva mojím najmilším koníčkom, ba priam koniskom!

Odovzdávanie jedálneho lístka v esperante: Zl'ava Fejfi (SK), Mirejo (CH), Tečjo (BR), Zsófia (HU-DE) a vedúca reštaurácie Zur Ratsstube.

Mená editorov: Mgr. Andrea Uhliariková
Ing. Beáta Latková
Ing. Janka Bazelidesová
Ing. Veronika Gilániová

žiaci a učitelia našej školy

